

היום
אומרים

איפה כל השירה החסידית?
בארץ הזאת מילה אינה מילה
עוזי אוריג'נלי עובד לסוחר

ליהד את

רשות השידור

הקומיסאר החדש של התרבות הישראלית הוא דני זרמס, עסקן צעירי המפד"ל, הנחשב כיום בתנאי "יועץ בכיר לשרהחנינוך-התרבות". בראיון עם מנחם רוני מפרט זרמס את עיקרי הסגנון החדש שהוא חושב להנהיג בתרבות החזרואלית:

"אין הרבה נחת בתאיטרון הישראלי. המדינה מוציאה מדי שנה מיליונים רבים לתמיכה בפעילות התאיטרונית, אך גם כאן אין אנו רואים את עצמנו. אין זהות יהודית בתאיטרון הישראלי. היותי רוצה שהמחזה הישראלי המקורי ירו יתפוס מקום נכבד יותר ברפרטואר של כל תיאטרון בארץ, שלא תהיה עינה אשר בת לא וועלו ע"י התאיטרונים מיגוון רחב יותר של הצגות ישראליות-יהודיות מקורות... יש לנו לא מעט מן הראוי לעלות על במת התיאטרון הישראלי. ניתן גם להמחזי יצירות רבות של גדולי ישראל. מדוע, למשל, לא להמחזי יצירות של ביאליק ועגנון? לעומת זאת אין, לדעתנו, הצדקה, שמשרד החינוך והתרבות יתמך בהצגות קולקלות, זרות, שלפי מיבב הכתנו גם הציבור אינו רוצה בהם.

גם את רשות השידור ותיכונותיה יש ליהד כמדינה נפרדת יותר. לפני כחודש ימים קיימנו דיון על תיכונן מישורי הרדיו בשנת תשל"ח.

בין התוכניות המוצעות לילדי ישראל מצאתי סידרה בת 15 סיפורים על צפרדע, סידרה של שישה סיפורים על מסע הרפתקאות בארץ זרה, 36 תסכיתים על סכא ובית באנגליה ו- עוד כאלה. אמרתי לי מליאת רשות השידור ואני חוזר ואומר גם כהודמנות זו: האם זה החומר שאנו יכולים להציג לילדינו? מדוע לא נגיש תוכניות על גדולי ישראל? גם מהם התנסו רבים בהרפתקאות נועזות ובאירועים עם עוצרי נשימה. מדוע לא תוכנית על מישורי ישראל? על תרבות ישראל? על קליטת עלייה? על מסירות הנפש של קדושים ומעוננים? על הקרבה של הלוצים וסוללו דרכים?

רבה דוגמה בתוכניות על אישים במסיקה ובאמנות. יש שם ג'ון קינג, יש כריסטיף פנררי צקו, היכן יוסל רונבלט? היכן קווארטין? איפה כל השירה החסידית שלנו והמסיקה הי מסורתית, המרטיטה כל נפש יהודית? (ידיעות אחרונות)

בארץ לובנוולו

מלך זולו

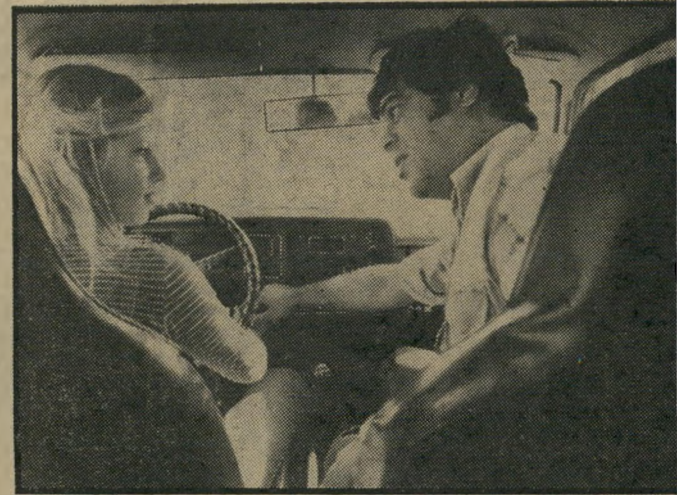
רישמי מסע של ישראלי הנפגש ברחובות, לאחר שלוש שנה, עם תדלקע 100 יום תמ"ק עוזי מתוצרת ישראל, כתב מ. בנטביץ: "אהלאנים מריים אפשר לקבל מהעושים שגוסתנכבים פה. איך הגיעו - אינני שואל. מישהו עמד ויכול להשיב שאני סקרן לתעת. אבל מה שכבר שווה כלי מאד פופולארי. לכן החי"ם התקיש הרדיו לייצר תתימקלע של תשעה ל"מ ואפילו לקראו, רוזי' עם רי"ש לאיזכור (הרדיוה). ולפני שמישהו יתרגו על גונבי הפסנתג כדאי שיבדוק בטובו אם קבלנו איפעם רשות מממשלת בריטניה לייצר פסנתג - ועוד לבווי גם כלפי חיילי הוד מלכותו.

יש סיבה להתרגו והיא מתבררת כשבודקים אותו כלי. יכול לקנות אותו בהנות לצרכי ספורט ונישק כל אחד שחוא (א) לבן, (ב) מזכנ להי" פרד בשלושת אלפים לירות. יש רבים שמתקויר מים בהם תנאים אלה, לכן העווי נמכר כמו עוגות המותג. במזל הנעתי להנות לפני שתאזל הכחורה וגילית לתדהמתך שב,רוזי' אין אותי אמצעי ביטחון המאפיין את אביו. הלה יכול

הזמרת מירי אלוני הזומנה להופיע בסצנה בסר"טו של הבמאי אבי נשר, להקה המספר את סיפורה של להקה צבאית. מירי התפרסמה בשעתו כאשר שרה את שיר השלום של יעקב רוטבליט בלהקת הנח"ל דעתה הוטל עליה לשיר בסרט בית אחד מתוך השיר סולו. ידידה של מירי, ג'סי נחייסי, שגלוה אליה אל במת הצילומים, הטיל וטו על הסצנה ואסר על מירי להצטלם. "או שהיא שרה את כל השיר סולו או שהיא לא תשיר בכלל", פסק. בשר סירב לקבל את תנאינו של ג'סי, ומירי אלוני עזבה את במת הצילומים. התסריטאית שרה

בשבע שבוע ילדה זר"רת גליציהל כתירה שושני בת בכורה לה ולבעלה הרדיל במאיר אנסי. התינוקת, שי שמה בישראל הילדה, זכתה בכבוד שרק מעטים זוכים בו. דבר לידתה נמסר מעל גלי הי אתר. היה זה כאשר מייד אחרי הלידה, שנעשתה בעזרת מלי קחיים, ביקשה בתיה מהאחיות שיודיעו במקום עבודתה בתחרנה הצבאית כי ילדה בת. האחיות לא ידעו את מיספרה-הטלית פון של גליציה"ל, אך טילפנו לטלפון האדום. השדון אלי ישראלי קיבל את הידיעה, ומייד מסר אותה למאוינים.

סגן-שרהביטחון, מירי

מלכת המים 1977, זכתה, עם היבחרה, במתנות רבות. המתנה המקורית ביותר, לי דעתה, היתה שיעורי הנחיגה שהיא מקבלת בבית-הספר לנהיגה של אמנון רחביה (לידה במכונות). תלי התגלתה כבעלת כישרון טיבעי ותפסה את הפרינציפ במהרה ובקרב תיגש לבחינת נהגות.

חלי ביינר

ני הראל, חברתו לחיים של אבי נשר, נאלצה לכתוב את הסצנה מחדש.

דכי ("מוטקה") ציפורי הפך סב. לבנו השיריונר, סוף של"מה ציפורי, וכלתו אורית נולד בו.

האמרגן שמואל חוני, סירב לאפשר לזמרת טינה צ'ארלס להתראיין בתוכנית הטלוויזיה עלי כותרת. כשנשאל אל לפשר סירובו, השיב: "אני לא מאמין בבנאדם הזה, ירו"ן לונדון. יש לו עין אחת לא של יהודי".

ראשיהממשלה מנחם בגין, מתמיד בסירובו להיפגש עם גרמנים, אפילו אם אלה הם עתונאים בלבד, המבקשים לראיין לעתוניהם. עד כה דחה בגין כל בקשה להעניק ראיין לעתונאי גרמני, עם הצטרפותו של יוגאל ירון לממשלה, מפנים מלשכתו של בגין את העתונאים לסגן ראש-הממשלה. בלשכת ראש-הממשלה מתלוצצים כי בקרוב יכ"רו על ירון כעל "שר לענייני גרמניה".

ח"כ עדי אמוראי הבחין במסיבה פרטית בשני הח'כים, יוסי שריר ומאיר פטיי, העומדים ומשוחחים זה עם זה. תמה אמוראי: "אתם ביחסי דיבור?... הוא הזכיר לשניים את דבריו של פעיל שטען מספר פעמים ש- שריר צעיר מדוי לכהן כח"כ. השיב לו פעיל: "מה אתה רוצה? זה שהוא צעיר זו חד תכונה הטובה האחת שיש לו, אז שאני לא אוכיר לו אותה?".

שרהמשפטים שמואל תמיר, מקפיד לשמור על גורו, גם אחרי שנבחר כשר בממשלת הליכוד, ממשיך תמיד לחתור לעיתים בחסוק בחוף הרצליה, צועד רגלי מביתו שב-הרצליה פיתוח אל חוף הים וחזרה.

סגן נשיא התאחדות בעלי המלונות בישראל, אלי (פאפו) פופשאדו טוען, כי יש משהו משותף לסוציאליסטים ולקאפיטאליסטים: "שני הם ליסטים".

מנהל המכירות של חברת הלנה רובינשטיין בישראל, משה ברך, ערך מסיבת יום-הולדת לאלישבע חיימוביסקי, יועצת-היופי הראשית של החברה. לארוחה הוזמן גם הפזמונאי ירדני מנסי, שי התבקש לחבר הרווים לכבודה של בעלת השמחה. בו במקום שלף ירדני את עטו וחבר את השורות הבאות: "בגיל שלוש שים ועוד שלוש / אפשר כבר בתחלת הדרוש / מחתיכה עם סיון / ויפך, אופי נדימין / שיבטלו לה דורך אנוד דורך / את השידוך עם מר ברוך".

לפלוש כדור מבלי שמישהו ילפות את הקת. באמת שלא איכפת לי אם איוה אובד-הוככ דודיו החליט שהוא מכין יותר מכל המגמחים הישראליים. אבל לקראו ליצירה בצורה מרומזת ולמכור אותה בשלושת אלפים לירות - כאשר ה,עוזי' האורגינלי עובר לסוחר באלפיים בקרוב - זאת הצופה! מעניין ממי למדו!" (דבר)

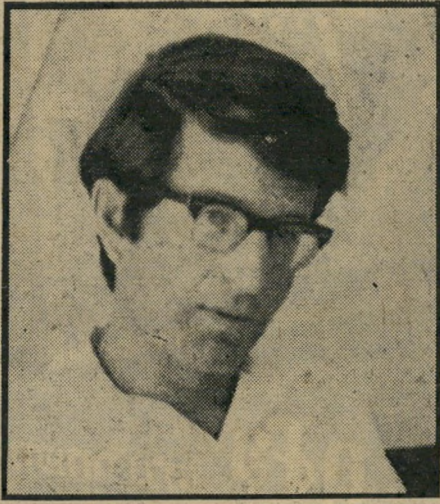
בגירה בעקרונות

שלא היו

על הטענה שהעלה לא מכבר הפרופסור אמנון רובינשטיין, שלפיה, ובגדה ד"ש בעקרונותיה, מגיב גדי יציב, איש המכון לסיקרי השתתקהל בירושלים, הבחין את התיפפה הקרויה ד"ש מזווית-ראייה שונה:

"בפעם ראשונה הרשתלה במערכת הפוליטית בישראל, הכנייה עליפי המתכונת המערב-אירור, כפלגה, אמריקאית' טיפוסית. מפלגה אמריקאית איננה מנסה למשוך ולרתק את מכסימום האנשים לגישת היסוד הפוליטית של מנהיגיה, היא מתאמצת, לעומת זה, להרניו ולדחות מיני מום אנשים כדי שלרוב יעריצו את תכונות האיר פי של מנהיגה. ד"ש התאמצה אופוא ככל יכולתה לא להפסיד אף בוחר אחד ולכן נמנעה מלהציג אף רעיון משמעותי אחד שעלול היה לעורר התנגדות בקרב מצביעי הפוטנציאליים.

ד"ש לא כגדה אפוא בעקרונותיה, כפי ש- קובע רובינשטיין, כי ככאלה לא החזיקה מעולם. אבל מנהיגי ד"ש כגרו בעקרונותיהם - איש איש ועקרי רונות-עברו - כאשר ייסדו את מפלגתם ל- לא העקרונות.

גדי יציב

"יש להתכונן כמני-היני ד"ש ולנסוף להי-זכר מה היו דיכורי כל אחד מהם לפני כמה שנים, על מה חלמו ונגד מה נאבקו - כדי להגיע למסקנה ש,כא-רין הזאת מילה אי-נה מילה. רובינשטיין הבחין בכך בוודאי, ככל שהדברים אמורים כחבריו להנהגה. עם זאת, גם הוא אינו יכול לרחוק בנק-יון כפיו. את שמו עשה לו בלוחם נגד החקיקה הדתית וכיו"נה צחורה. משתי חזיתות המאבק ערק רוביני שטיין כשנכנס לד"ש. בחזיתות אלה המא-בק הוא עקרוני ובעל משמעות - ומסיבה זו לא מצא להן רובינשטיין מילים נאות דיון ולא קבע אותן כאמנה עם הבוחר. חוסר הנאמנות למילים הרבות שכתב במשך שנים רבות היה איכזר, הכורה הפוליטי' שלו כשהחליט להתחיל כקאריירה פוליטית."

פסוקי השבוע

- ראשיהממשלה לשעבר גודרה מאיר, בפגוש עם תנושיא ג'ימי קארטר: פרשתו רק מהממשלה - לא מהעם."
- ראשיהממשלה מנחם בגין: "אצלי לא תמצאו למה ובכיס."
- הנ"ל, בתשובה לדברי נשיא מצרים, אנואר סאדאת, על נמתנתו לבוא לבקר בירד-שלים: "אני מקוה שכאשר אבוא לבקר בקא-היר, ינהג בני סאדאת במידת הכנסת האורחים ויתן לי הודמנות לבקר בסימיות שאבותינו סייעו לבנותן - ותמורת זאת לא נבקש פיצויים."
- ראשיהממשלה לשעבר יצחק רבין: "תינו עם הערבים 30 שנה בלי שלום, ואנו יכולים לחיות עימם 30 שנים נוספות בלי שלום."
- ראשיממשלה בריטניה לשעבר, הרולד וילסון: "פוליטיקאי הוא מי שולקת זווית והופך אותה לעיגול."
- שרהאוצר שמחה ארליך: "אנתו בשילטון בסך-הכל ארבעה חודשים, ולא הצ-מחנו מיליונרים חדשים."